

ifald Ministeren ved den foreliggende Finantslovs Behandling vilde foreslaae passende personlige Tillæg. Den ærede sidste Taler omtalte Manglen af en Plan med Hensyn til selve Samlingernes indbyrdes Forhold, og jeg skal tillade mig at henstille, om der ikke ogsaa, idet denne Sag skal afgjøres, burde være en Plan for det Forhold, der skal være mellem de Docenter eller Professorer, der ere beskæftigede med dette Fag, og Inspecteurerne; jeg skal tillade mig at ytre en Tvivl om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at lade Inspecteurerne være saadanne Mænd, af hvem man kan kræve, at de skulle holde offentlige Foredrag over Fagene. Det forekommer mig, at det maa forholde sig saaledes, at en Mand meget gjerne kan være i Besiddelse af udmærket Evne til at ordne sige Samlinger og foretage Alt, hvad der staaer i Forbindelse med deres Bevarelse, uden at det deraf er en Følge, at han tillige er istand til at holde videnskabelige Forelæsninger over den Gjenstand, som Samlingen er et Grundlag for, ligesom det ogsaa paa den anden Side kan tænkes, at en udmærket Docent ikke just er i Besiddelse af den Flid og Omhu for og den Lyst til stadig System med sige Gjenstande, som dog vistnok ere nødvendige Forordninger til Den, der skal være en dygtig Museumsmand. Jeg skal indskrænke mig til disse Ytringer, idet den foregaaende ærede Taler allerede, efter min Mening paa en særdeles dygtig Maade, har vist, hvorledes Sagen ellers skal betragtes fra Rigsdagens Side, og jeg haaber, at den ikke med Lethed skal gaae gjennem dette Thing.

Oppermann: Det er kun et Par ganske korte Bemærkninger, jeg i Anledning af det foregaaende Foredrag finder det rigtigt at gjøre angaaende denne Sag, thi Sagen selv ligger mig egentlig talt paa Grund af Mangel paa Sagskundskab saa fjern, at jeg helst havde undgaaet at tage Ordet; jeg besidder ikke engang saamegen Sagskundskab, at jeg tør tiltage mig at vurdere den Sagskundskab, der har lagt sig for Dagen i det, vi idag have hørt om denne Sag. Hvad der nærmest foranledigede mig til at tage Ordet, vare nogle Ytringer, der forekom mig at kunne stille Universitetet og den Opfattelse af

Sagen, som foreligger i dets Betænkning, i et fastt Lys. Det forekommer mig, at Sagen er simpelthen den: der er Tale om at henlægge disse omhandlede Anstalter under Universitetet; Universitetet har yttret sin Anskuelse om, paa hvilke Vilkaar det kunde gaae ind derpaa. Jeg seer ikke, at der i disse Udtalelser er Noget, som paa nogen Maade berettiger til saadanne Udtryk, som at Universitetet skulle have viist Mistillid til den lovgivende Magt, og jeg vilde ønske, at man noget nærmere vilde paavise, hvori denne Mistillid skulle vise sig; i hvad der staaer Side 3 i den omdeelte Comitébetænkning seer jeg ikke, at der er udtalt nogen saadan Mistillid. Et Punkt troer jeg dog man maa holde fast, og det er, at naar der til bestemte Tid med er henlagt bestemte Midler, ere disse Midler tilvoise fra Statens Side ikke henlagte enderledes dertil, end at Statsmagten, den lovgivende Magt med Kongen, til enhver Tid kan foretage Forandringer deri, men vil man have saadanne Forandringer foretagne, indseer jeg ikke, at der er nogen anden Vej at gaae, end at man, naar man f. Ex. mener, at der er henlagt for store Midler, ligesom tager Noget bort og giver det anden Anvendelse. Jeg skal stedse søge at gjøre opmærksom paa ethvert Skridt, som jeg frygter kunde føre os ind paa at foretage saadanne Forandringer, uden at deres Art og Charakter kommer til at træde aldeles tydeligt frem, altsaa f. Ex. Forandringer, hvorved der bliver skænket en saadan Anstalt betydelige Samlinger. Gud bevares, det er jo en Gave, men denne Gave kan medføre Forpligtelser, der gjøre, at de, der skulle repræsentere vedkommende Anstalt overfor andre Bestyrelsesgrene, kunne have særdeles god Grund til at være betænkelige ved at modtage denne Gave. Derfor der er Tale om, at der har været nogen Betænkelighed ved denne Sammenlægning, saa vil jeg indrømme, at det, naar jeg gennemseer Actstykkerne, ogsaa forekommer mig, at der yttres sig nogen saadan Betænkelighed. Den ærede første Taler fremhævede Noget, som det forekommer mig man dog ikke kan lægge saa stor Vægt paa, som han gjorde, nemlig, at der væsentligt kun var Tale om Gager og Bygninger, men ikke om selve Musæerne og den Rolle, de skulle